ילא יערב בו מחשבות אחרות פיגול זה חוץ סלא יערב בו

למקומו יהיה מלמד שמצמרפין זה עם זה

והנפש האוכלת ממנו אחד ולא שנים ואיזה

זה חוץ לזמנו דגמר עון עון מנותר דדמי ליה בז"ב אמר ליה רב פפא לרבא לדידך שלישי

דפרשת קדושים תהיו מאי דרשת ביה ההוא

מיבעי ליה ילמקום שיהא משולש בדם בבשר

ובאימורין תיפוק לי מקרא קמא אם האכל

יאכל מראפקיה רחמנא בלשון שלישי אמר

רב אשי אמריתה לשמעתא קמיה דרב מתנה

א"ל אי מהתם הוה אמינא שלישי פרט פיגול

כלל וגעשה כלל מוסף על הפרט ואיתרבו

שאר מקומות קא משמע לן יית"ר יואם האכל

יאכל מבשר זבח שלמיו אמר רבי אליעזר כוף

אזנך לשמוע "במחשב לאכול מזבחו ביום השלישי הכתוב מדבר או אינו אלא באוכל

מזכחו ליום שלישי אמרת אחרא שהוא כשר

יחזור ויפסל אמר לו רבי עקיבא הן מצינו בזב

וזבה ושומרת יום כנגד יום שהן בחזקת מהרה

וכיון שראו סתרו אף אתה אל תתמה על זה

שאע"פ שהוכשר שיחזור ויפסל אמר ליה

הרי הוא אומר המקריב בשעת בו הקרבה הוא נפסל ואינו נפסל בשלישי או אינו אומר

המקריב אלא זה כהן המקריב כשהוא אומר

אותו בזבח הוא מדבר ואינו מדבר בכהן ייבן

עזאי אומר אותו מה ת"ל לפי שנא' ²לא תאחר

לשלמו יכול אף מאחר נדרו בלא ירצה ת"ל

אותו אותו בלא ירצה יואין המאחר נדרו בלא

ירצה אחרים אומרים לא יחשב במחשבה הוא

נפסל ואינו נפסל בשלישי ובן עואי דבובח

הכתוב מדבר ואינוי בכהן מנא ליה אי בעית

אימא נפקא ליה מדאחרים ואיבעית אימא

מדכתיב לא ירצום ולא ירצה זיבחא הוא ובן

עזאי אותו כלא ירצה ואין מאחר גדרו בלא

ירצה מהכא נפקא מדאחרים נפקא סדתניא

אחרים אומרים יכול יהא בכור שעיברה שנתו

בם.

א מיי׳ פי״ג מהל׳ פסה״מ ה לכה ב: הלכה ב: קיח ב מיי פייד מהלי מעה"ק הלכה ט"ו סמג לאוין שלא:

תורה אור השלם

1. וְאָם הַאָּכֹל יַאָבֵל מִבְּשַׂר יבח שלמיו ביום השלישי לא ַּיַרְּצֶה הָמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יַחְשֶׁב יִרְצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יַחְשֶׁב לוֹ פִּגוּל יִהְיָה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת

.. בִּי תִדּר נֶדֶר לִיהֹוָה אֱלֹהֶיךְ 2. בִּי תִדּר נֶדֶר לִיהֹוָה אֱלֹהֶיךְ לא תאחר לשלמו כי דרש לא הְאַבּוּר קְשַּקְמוֹ בִּי דְּרִשׁ יִדְרְשָׁנּוּ יְהֹוָה אֱלֹהָיף מֵעִמְּךְּ וְהָיָה בְּךָּ חֵטְא:

מוסף רש"י

למקום שיהא משולש בדם בבשר ובאימורין. דהיינו חון לעורה ממש, שנשעת היתר הנמות נעודה מתם, שבשעה היתר הבמות נעודה מתם, בבשעה היתר הבמות שחין בי הקטולת היתר שחין ואכילת בשל (דקחו 10.2 בשל (דקחו 11.2 בשעת הקרבה הוא גפסל. וכן פירושו בשעת הקרבמו לא מעלה ואת ממשבה הקרבמו לא מעלה ואת במחשבה אם חשב פיגול יהיה (ויקרא ז ות) בכור שעברה

שימה מקובצת

אל אינו [אומר המקריב] אלא [זה] בהן המקריב. פ״ה האי או אינו אינו כמו כל או אינו שבתלמוד, דאינו כ"ל או אינו דכוליה לכהו הוא דאתא ולא למידרש דאין הקרבן נפסל בשלישי (בשלישי) אלא בשעת הקרבה, ובהא קאמר דהכהן לא ירלה אלל זה, דמה פשע הכהן במה שהוחירו לאוכלו, אלא ודאי המקריב משמע נטוכנו, מנח דרהי התקריב משמע בשעת הקרבה כלומר דאם חישב בשעת הקרבה (גם) הזבח והכהן לא ירלה, והכי משמע קרא משמע ירלה, ההכי משמע קרא משמע בהקרבה הוא נפסל בשלישי וכמו כן משמע נמי דמיירי בכהן שחישב מדכמיב מחשבה בלשון המקריב משמע דקאי נמי [אכהן], דליכא לו לפסול במה שהותירו כיון דלא פשע (העתקת לשון רש"י של מהר"פ תוד"ה לממום שיה: ו"ל): תור"ה למקום שיהא משולש כו' ולהאי פירושא ניחא (h) כו'. לשון מהר"פ דגני חון לומנו [ממוקס] זמן משולש כגון מטאמ שמישב לממר שאינו [ראוי] אף לאכילת בשר: ד"ה וביון בו' אלא מכיכת כנסיר בשביעי שלהן לאחר בראה רביירי בשביעי שלהן לאחר שבבלו. לשון הר"פ ז"ל, וי"ל שמנה שבבלו. למן הר"פ ז"ל ממנה מיום לבל לה במר היום בכנת ימים לבל לה במר היום דמקלת היום ככולו (גליון): ד"ה ואין מאחר גדרו בו' יש תימה בו'. וי"ל דסד"ח שיפסל בחיחור הבאתו כמו באיחור זמן גופו כמו קרבן הבא כבש והביאו לאחר שנתו

(גליון בספר ישן):

למקום שיהא משולש בדם ובבשר ואימורים. פירש נקונטרס פרט למחשב לאכול בהיכל דלא פסול דבעינן שחישב ח על מקום המשולש בדם ובשר ואימורים דהיינו חוץ לעזרה בשעת היתר הבמות לאפוקי היכל שאין בו הקטרת אימורים ולא אכילת בשר ובזה לא דק בקונטרס דאכילת בשר מצי

משכחת בהיכל כדאמר לקמן (דף סג.) שאם הקיפו עובדי כוכבים את כל העזרה שכהנים נכנסים בהיכל ואוכלין . שם ק"ק ועוד קשה לפירוש הקונטרס מאי קפריך תיפוק לי מקרא קמא מדאפקיה רחמנא בלשון שלישי הא האי שלישי לאו בחוץ למקומו כתיב אלא בחוך לומנו ומקום משולש לא שייך בחוץ לזמנו אלא בחוץ למקומו ועוד דקמשני הוה אמינא שלישי פרט דו הא האי שלישי בחוץ לומנו ןכתיב ופיגולן במקום משולש כתיב. ויש מפרשים דמקום משולש היינו דלא פסלה מחשבה אלא במובח החילון ששלשתן כשירין בו לאפוקי מובח הפנימי שאין נותנין בו רק דם וזה אי אפשר דמתנות הפנימיות פלוגתא דר׳ שמעון ורבכן ח דרבכן מחייבין בפיגולן כרת וכן ר"מ ורבנן סברי בפ' בית שמאי (לקמן דף מב:) גבי ארבעים ושלש של יום הכיפורים ולעיל בפ"ק (דף יג:) גבישון טבילת אלבע בחטאות הפנימיות דאמרינן דפסול מק"ו ואמר נמי בגיטין (דף נד:) כהן גדול ביום הכפורי׳ יוכית דכי אומר יו פגול מהימן ובמקום שאינו משולש אפילו פסול ליכא כדמוכח לקמן בפ׳ כל הפסולים (דף לו.) וי"מ דמקום משולש היינו דבעינן שיעמוד המחשבה יו במקום משולש פרט לעומד חוץ בעזרה יחן ושוחט בסכין ארוכה ולפירוש זה יש השה ממתנות הפנימיות דלאו מקום משולש הוא והוי פיגול (תוספות) ויש לומר חוץ לעזרה אין שלשתן כשרין שהרי דם ואימורין נפסלין שם אבל היכל יש דם שלא נפסל שם כגון דם פנימי ואימורין אם הכניסן שם של לא נפסלו בכך מיהו אין נראה דשילהי כל הפסולין (לקמן דף לו.) קאמר מחשב לניתנין בחוץ שנתנו בו בפנים דאינו פסול משום דאינו מקום משולש הג"ה כאו ע"כ והרב ר' יום טוב

מפרש דמקום משולש היינו שיחשוב לזרוק במקום שדם ובשר ואימורין פסולין כגון מחשב לזרוק בבו קדשים קלים חוץ לירושלים אבל מחשב לזרוק בירושלים לא דאין שום פסול בבשר וקדשי קדשים אפילו בירושלים כיון דבוה המקום ביו שלשתן פסולין שם ולהאי פירושא ניחא הא דקשיא לן לעיל ' אברייתא דחישב ליתן את הניתנין למטה למעלה למעלה למטה לאלתר כשר י דמשמע דאי שלא במקומו לאו כמקומו דמי ניחא ויתיישב לפי׳ זה משום דלאו מקום משולש הוא ומיהו קשה אם כן למחר בין פסול 0 אמאי לאו מקום משולש הוא וכי תימא מידי דהוי אמחשבת הינוח ואליבא דר' יהודה הא משמע לעיל דלא לריך להאי טעמא אלא למאי דמסקינן שלא במקומו כמקומו דמי וי״מ דשלישי בחוך לזמנו איירי ובעינן שיחשוב לזרוק ליום ששלשתן פסולין אפילו לאכול הבשר היינו ליום שלישי דאם חישב לזרוק דם שלמים למחר לא פיגל עד שיהא משולש באכילה דהיינו לשלשה ימים והוא הדין בקדשי קדשים לזרוק דמן למחר כהו פיגול דומן אכילתו

כפסולי נמי למחר אלא דקרא בשלמים כחיב דומנו ליום שלישי והכי קאמר ההוא מיבעי ליה למקום משולש דאם חישב לזרוק דם שלמים בחוץ ביו ליום הג׳ פיגל אבל קודם השלישי לא פיגל והא דאמר בפ׳ איזהו מקומן (נקמן דף נו:) דקדשים הנאכלין ליום ולילה מחשבים בדמן משחשקע החמה ההוא כמאן דלית ליה מקום משולש דפלוגתא דתנאי היא בפ׳ כל הפסולין (לקמן דף לו:) ופי׳ זה לא יתכן כלל דכולה שמעתא ₪ מיירי במקום שיהה משולש: וברון שראו חתרו. פי׳ הקונטרס דוב חבה שפסקו והתחילו למנות ימי ספורן ומנו ארבעה הו חמשה ימים וקשה דחין זה קרוי חזקת טהרה אלא נראה דמיירי בשביעי שלהן לאחר שטבלו (תוספות) דזב וזבה טבילתן ביום ואם טבלו בשביעי ואחר כך נגעו בטהרות או שמשו וראו לאח"כ (או) קודם הערב שמש טמאים למפרע ואם המתינה לשמש עד הלילה ואח"כ ראתה אינה טמאה אלא מכאן ולהבא (הג"ה ע"כ) ומיהו רצי בהו יוסי דאמר פ' כילד לולין (פססים דף פא.) דלא מטמא למפרע לא יחכן: ואין מאחר גדרו בלא ירצה. יש מימה דלמה לן קרא דמהיכא מימי לן דהוי בלא ירצה דאילטריך קרא 🖾 דלא ירצה למעוטיה: גפקא דן מדאחרים. חימה הא רבי אליטזר נמי דריש שאינו נפסל בשלישי ואפילו הכי לריך פסוק שאין כהן נפסל ש וי"ל דרבי אליטזר כיון דלא דריש לא יחשב לומר במחשבה הוא

לה יערב בו מחשבות החרות. מכחן למחשבות שמוליחות זו מזו שמחשבת פסול מוליאה מידי פיגול כדתנא הו מתני׳ א) כילד לא קרב המתיר כמלומו כו': יהיה. עשאן הכתוב לחוץ למקומו ולחוץ לזמנו הויה אחת מלמד שמלטרפין חלאי שיעוריהן לפסול את הקרבן כדתנן במתניא

לאכול כחלי זית בחוץ כחלי זית למחר פסול: דדמי ליה בו"ב. ולה (ה) שבקיה חוץ לזמנו דדמי לנותר דאתיא ג"ם מיניה ונגמר חוץ למקומו דלא דמי לנותר במידי. והא דלא שנייה רבה בריש שמעתא הכי כי פרכינן אדרבה חוץ למקומו עדיף דסמיך ליה משום דאכתי לא קמה ליה ג"ש דתני לוי ח בר זבדי ז דכרת בנותר כתיב דנימא דנשיאות עון דגבי מחשבה בדדמי לנותר משתעי הואיל ומינה גמר: שיהה משולש כו'. ולימד על מחשבת חוד למהומו שאינה מועלת אלא או בקדשי קדשים שחישב עליהם לאוכלם חוץ לעזרה או בקדשים קלים לאוכלם חוץ לעיר פרט למחשב (כ) לאכול בהיכל דלא פסיל דבעינן שחישב ח על מקום המשולש: בדם בבשר ואימורין. היינו חוץ לעזרה בשעת היתר הבמות לאפוקי היכל שאין בו הקטרת אימורין ולא אכילת בשר: סיפוק לי מקרא קמא. מדאפקיה רחמנה בלשון שלישי לחוץ לזמנו וכתיב בההוא קרא חוץ למקומו: שלישי פרט. מקום משולש ולא פנים: מאחר שהוכשר. בעבודת דמו כתקונו: בוב וובה. שפסקו והתחילו למנות ימי סיפורן ומנו ד' או ה' ימים ואם ראו סתרו כל מניינם כדאמרינן במס׳ נדה (דף סו:) ואחר תטהר אחר אחר לכולן שלא תהא טומאה מפסקת בהן שו: ושומרת יום לנגד יום. הרואה תוך אחד עשר יום שבין נדה לנדה וטבלה למחר ז שחרית הרי היא טהורה דמקלת היום ככולו וטבילתה ביום יו ואם תראה היום סתרה טהרתה ואדם וכלים שנגעה בהן היום טמאין למפרע כדתנן בפ"ב דנדה (דף עב.) ישוין ברואה תוך אחד עשר יום כו׳ וטבלה ביום של אחריו ושמשה הרי זו תרבות רעה ומגעה ובעילתה תלויין חו היא תלייתן אם תראה היום יהיו טמאין למפרע וחייבין בקרבן: הרי

הוא אומר המקריב. (ג) בהקרבה נפסל והכי מידרש לא ירלה המקריב אין הקרבתו מרנה: אלא זה כהן המקריב. ואמר לך הכתוב שלא יהא כשר או לכהונה ושמע מינה תרתי שעת הקרבה ופסול (ד) כהן יבו אומו. דא"כ ליכתוב המקריב לא יחשב השתא דכתיב אותו הזבח בלא יחשב ואין המקריב בלא יחשב: **במחשבה הוא נפסל**. (ס) זה מפורש מן הראשון דהמקריב לא משמע להו שעת הקרבה עד דגמר קרא למילמיה ואמר המקריב אותו לא יחשב במחשבה זאת דהאי לא יחשב יו לדרשת הות דהת כתיב לת ירלה: נפקח ליה מדחחרים. מדחילטריך קרא למימר ואינו נפסל בשלישי שמע מינה בזבח הכתוב מדבר דאי בזובח למה יפסל בשלישי הלא הוא לא חטא כי אם האוכל: מדכסיב לישנא דלא ירלה ולא ירלה זיבחא הוא. דאין לשון לא ירלה נופל בפסול כהן: שעיברה שנתו. וזהו איחור דכתיב י לפני ה' תאכלנו שנה בשנה:

 לקמן ע"ב, ב) [לקמן לו. פב:], ג) ת"כ צו פרשי ח ה"א,
ל"ה ו. ת"כ שם ה"ג, ל) כ"ה ה: תמורה כה: [מו' סנהדרין פ"ג ה"ג], ו) יומא ו., ו) דברים טו כ, ת) לקמן מג., ט) לקמן פב:, י) כז. ד״ה ואי, ל) לעיל כו:, ל) לעיל כו:,

הגהות הב"ח

 (A) רש"י ד"ה דדמי וכו' ולמ שבקינן לחוץ וכו' ונגמר לחוץ וכו' ענייה רבא: (3) ד"ה שיהא משולש וכו' לאוכלן נהיכל דלאו פסול הוא לבעינן: (ג) ד"ה הרי הוא אומר המהריב לג) דה של הומ המקלים בשעת הקרבה: (ד) ד"ה אלא זה וכו' כהן הס"ד ואח"כ מ"ה כשהוא אומר אומו: (ה) ד"ה במחשבה הוא נפסל מקרא זה וכו׳ לדרשת הות דאתא דהת:

שינויי נוסחאות

א] מאחר שהוכשר כל"ל ו*וו״ו אן מאחר שהוכשר כלי"ל (*שים וכיה ברש"י): ב] בהקרבה ללי"ל ומיכת בשעת נתחק (*שים וביה ברש"י). ועלי ב"ח לות ג': ג] ואינו מדבר בכהן (ש"ח): ר] לי"ל ירצה (ש"ח): ה] כדתנן ל' ליצה (ש"ח): ה] כדתנן רן נ"ל ירצה (ש"ש). הן כדתבן במתנ" (כ""): ז] לעיל לויתל זבדי בר לוי וכ"א ככליתות: ז] נט"מ וכתה"י נוסף דאשמועינן: ח] 5"ל שיחשב (ש"ם): מ] 5"ל ביניהן (ש"מ): ין ס"ל ביום של אחריו (m"m. ין 0 "ק" ביום של אחריו (ש"מ. וב״ה בכתה״י): אן כשר עוד לכהונה (ש"ח: יב] נט"מ נוסף דאי אכהן קאי ע"כ אהקרבה קאמר, והאי או אינו דהכא משונה מכל או אינו שבתלמוד משונה מכל או אינו שבתלמוד שפירושו או אינו בא לדרשא זו אלא לדרשא אחרת, והכא אי אפשר לומר כן, דלמה הכהן נפסל אם אכלו הבעלים מבשר הזבח ביום השלישי אלא ע"כ במחשבת הכהז הוא אלא ע"כ במחשבת הכהן הוא עצמו נפסל וגם הזבח נפסל מדכתיב והנפש האוכלת ממנו עונה תשא. וע" ש"מ נחלושים מלשון רש"י של מהר"פ: מלשון רש"י של מהר"פ: יג] יחשב יתירא הוא לדרשא דהא (מ"מ): ידן הגירסא שלפנינו דהא (ש"ם). יון טביל סו מנפילם סיל מבס"ז. וגני ש"מ פרט הא האי שלישי בחוץ לזמנו כתיב. ויש מפרשים כרי והשלר נמחק. וגי ל"ק פרט למקום משולש הא האי שלישי בחוץ לזמנו הא האי שלישי בחוץ לזמנו כתיב ויש כרי. ולכל מנוסחלות הוא מעין קושיא הראשונה. וע"ע פ"מ וח"ל: מו] גבי הולכת חטאות הפנימיות כל"ל וסול לדף יד ע"ל (רש"ש): מז] ל"ל אמר (ש"מ): יז] ל"ל המחשב יח) לעזרה (ש"ח והגרי"ב). יחן דעזרה (צ"ק): ימן זה נמי קשה (ש"ח): כן ל"ל ליתנן (רש"ש): כאן ל"ל ע"כ הג"ה [סמתחלת לעיל מוספות המוחף! בתיבת נמינת מוספות המוקף] (שחב"י): כב] לזירוק דם קדשים (ש"ח): כג] כד"ו הקרבן. ולפנינו מוקן עפ"י נה"ז וכ' הל"ק דאינו מן הלורך, עש"ב: כד] למחר אמאי פסול הא לאו מקום כו׳ כל"ל (ש"מ): כה] למחר פיגל דזמן אכילתו לאו למחר אלא י כל"ל (מ"מ): כו] בחוץ לזמנו ליום (ש"מ): כו] שמעתא לא מיירי אלא במקום (ש"מ): כח] ל"ל לרבי (ש"מ): כמ] קרא בון ליל דרבי (שיוו). כשן קרא למעוטי כל"ל הס"ד והעלר נמחק (שיים): ל] נפסל כדקאמר או אינו וי"ל כו' (שיים): לא] גם בכת"י מלויין דיבור זה על תיבת בכת"י מלויין דיבור זה על תיבת ניחא שבתום׳, אבל אינו מתיישב כאן, ול"ע. ואפשר דשייך לקמן אלל מיבות וה"ה בקדשי קדשים: